

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Algemeene Vergadering der Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten.

Wij vestigen hier even de aandacht er op, dat de Algemeene Vergadering der Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten zal plaats hebben op Zaterdag 6 Mei, des namiddags te drie uur, in de Restauratiezaal van het Koninklijk Zoölogisch Genootschap „Natura Artis Magistra” te Amsterdam. In den regel worden zulke bijeenkomsten niet bijster druk bezocht, maar in deze tijd, nu door de economische ontwrichting in verband met oorlog en mobilisatie het landschappelijk schoon van ons vaderland op velerlei wijzen met ondergang wordt bedreigd, is het wenschelijk dat de leden deze gelegenheid niet laten voorbijgaan, om het werk der vereeniging te helpen bevorderen. Tien weten meer dan één, en honderd weer meer dan tien.

JAC. P. THIJSSÉ.

De Eekhoorn-nestverstoorder. — Tot mijn leedwezen moet ik van de eekhoorn het ongunstig getuigenis geven, dat ik hem werkelijk als nestverstoorder op heeterdaad heb betrapt. In een jongen Italiaanschen populier achter de schuur in mijn tuin had zich het vorig jaar een vink genesteld. De jongen waren uitgekomen, de ouders reeds eenige dagen doende met de voedselbezorging. Op een middag, aan de koffietafel gezeten, hoorde ik het angstig en snel herhaald »fuiet« van de vink, die mij zeide dat er onraad was. Haastig opgestaan om, naar ik meende, de kat die de onrust verwekte te verjagen, trof ik op den rand van het nest een eekhoorn die eenige seconden bleef dooreten, terwijl ik bezig was mijn pijnlijke verrassing te verwerken. In het nest was na zijn vlucht slechts één jong overgebleven.

Lunteren.

R. DINGER.

Late zang en late bloei. — Op 2 Augustus zat bij een mooi, breed water te midden van tuinen en boomgaarden, een merel nog verrukkelijk en uren lang te fluiten. Tegen zons-
 ondergang hing er een prachtige onweerslucht, aan de kim fel avondgeel, daarnaast rood, ros, rose, purper, violet en lichtblauw, met fijne zwarte prentjes van torentjes, huisjes, boomen en molentjes. Er tingelde een kringeling van schel licht, het rommelde, het paars werd rood, de weg stooft. Eindelijk zweeg de merel, de regen begon neer te kletteren.

Een paar dagen vroeger hoorde ik in een stil boschje een fitis, een merel en een tuinfluiter nog een heelen morgen zingen. Een paar maal klonken de vlugge noten van de tuinfluiter begeleidend, maar met al te gelijke klankkleur, door de merelmelodie. Het was als driftig stappen van een jochie naast vader.

26 Juni 1915. Heerlijk-gouden avondhemel achter het bosch. De nachtegaal zingt nog prachtig door.

Den laatsten dag vóór de vacantie, zette ik een bloempot met twee crocusbollen, die 't voorjaar waren blijven slapen op den warmen, donkeren schoolzolder. Den 24sten Augustus vond ik den grooten terug in vollen bloei. De vijf blanke bloemen gingen in 't licht heel vlug open en een paar dagen later waren ze bijgekleurd tot lila. Toen ontloken ook de twee bloemen van den kleinen bol.

Niet vreemd, dat er geen groen of blad aan de planten was, maar wel dat elke bloem een dubbel stel meeldraden had, drie lange en drie korte, de zevende bloem zeven, waarvan drie lange. De bloei heeft juist veertien dagen geduurd.

Den Haag.

D. Tol.

Azolla. — In een der laatste afleveringen van *D. L. N.* vraagt u naar opgaven van de verspreidingsgrens der groote Azolla. Ik kan u daarover mededeelen, dat in deze streken de meest oostelijk gelegen polders waar deze plant voorkwam waren: Zegveld, Waarder, Hekendorp, Hoenkoop.

In het Oosteind van Waarden komt de plant nog slechts sporadisch voor.

Langs de Lek heb ik nog nergens van het voorkomen der groote Azolla gehoord, zoodat de Zuidgrens nog zoover niet reikt. De Hollandsche IJssel is echter bij Hoenkoop reeds overschreden.

Papekop (*Z. H.*).

J. J. SCHEP.

Wellicht hebt u de gelegenheid om in 't volgende jaar de vooruitgang nauwkeurig te constateeren.

J. Hs.